

ninger, der udveksles, kun anvendes til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Det fremgår af *stk. 7*, at hvis oplysningerne videregives efter *stk. 4-6* til en virksomhed, som har hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, er det et krav, at virksomheden er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til de krav, der følger af 3. hvidvaskdirektiv, og at der føres kontrol med overholdelsen af disse krav.

Bestemmelsen i § 27 supplerer bestemmelserne i persondataloven. Dette indebærer, at der kun må videregives oplysninger efter § 27, hvis videregivelsen er i overensstemmelse med persondatalovens bestemmelser. Dette gælder dog ikke finansielle virksomheder, som er omfattet af lov om finansiell virksomhed. Her skal videregivelsen være berettiget i medfør af de særlige regler på det finansielle område.

Til § 28

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 28 (7). Det fremgår af bestemmelsen, at Finanstilsynet skal informere de øvrige medlemsstater og Kommissionen, når de træffer beslutning om, at et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, har krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til de krav, der følger af 3. hvidvaskdirektiv, og at der føres kontrol med overholdelsen af disse krav.

Bestemmelsen har sammenhæng med bestemmelsen i § 27. Hvis der skal videregives oplysninger efter § 27 til en virksomhed eller person i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal der tages stilling til, om landet har krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til de krav, der følger af 3. hvidvaskdirektiv, og om der føres kontrol med overholdelsen af disse krav. Bestemmelsen skal medvirke til, at der kan opnås en fælles praksis inden for Fællesskabet ved vurderingen af 3. lande i forhold til bestemmelserne om hvidvask og terrorfinansiering.

Til § 29

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 29. Det følger af bestemmelsen, at virksomheder og personer omfattet af loven kan afskæres fra at videregive oplysninger til 3. lande efter forslaget § 27. Dette forudsætter, at Kommissionen træffer beslutning herom i

henhold til direktivets artikel 40 (4). Se bemærkninger til § 21.

Til kapitel 7

Til § 30

Bestemmelsen svarer til § 10 d i den gældende hvidvasklov og § 11 i betænkningen.

Den 28. juni 2001 vedtog Rådet (ECOFIN) forordning nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, samt forordning 1339/2001, der udvider bestemmelserne i 1338/2001 til også at gælde for EU-lande uden for eurosamarbejdet, herunder Danmark.

Forordning 1338/2001 indeholder i artikel 6 (1) bl.a. en forpligtelse for kreditinstitutter samt alle andre institutter, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder institutter, hvis aktivitet består i veksling af pengesedler og mønter i forskellig valuta, som f.eks. vekselkontorer, til at tage alle eurosedler og euromønter, som de ved eller har tilstrækkelig grund til at tro er falske, ud af omløb. De overgiver dem straks til de kompetente nationale myndigheder.

Derudover indeholder forordningen i artikel 6 (2) en forpligtelse for medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de pågældende institutter, der undlader at opfylde deres forpligtelser efter bestemmelsen, kan pålægges sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Overtrædelse af forpligtelsen til at tage falske penge ud af omløb må anses for omfattet af bestemmelserne i straffelovens §§ 166-170 om forbrydelser vedrørende penge.

En forpligtelse til straks at overgive sedler og mønter til de kompetente nationale myndigheder, hvis der er tilstrækkelig grund til at tro, at de er falske, findes derimod ikke i dansk ret. Det er fundet hensigtsmæssigt, at pligten til straks at overgive formodede falske sedler og mønter til politiet ikke blot omfatter euro men en hvilken som helst valuta, herunder også danske kroner. Lovforslaget indeholder derfor en bestemmelse om, at kreditinstitutter m.v. straks skal tage sådanne sedler og mønter ud af omløb og overgive dem til politiet samt en bestemmelse om, at overtrædelse af videregivelsesforpligtelsen straffes med bøde.

Indberetningen kan gives til enhver politikreds. Politiet sørger for videresendelsen til Rigspolitichefen med henblik på videre analyser.